

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12031

гр. София, 29.03.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

като разглежда докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело № 20221110138026 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от първоначалния ищец Ж. И. Й., ЕГН *****, с адрес: АДРЕС съдебен адрес: АДРЕС, чрез адв. Е. Г. срещу „ФИРМА“ ООД, /*****, регистрирано в Търговския регистър на съда в Х с ЕИК № HBR *****, с адрес за призоваване чрез пълномощника си ФИРМА – АДРЕС, с която се иска да бъде установено по отношение на ответника, че ищеца не му дължи сумите от:

1/ 14 128,83 лева – главница, представляваща неиздължена част от задължението по договор за кредит за текущо потребление от 20.01.2006г., ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на сумата;

2./ 23 259,66 лева - законната лихва за забава върху главницата по т. 1., дължима за периода 17.05.2007г.-10.07.2022г., включително;

3./ 850,28 лева – мораторна лихва за периода от 27.12.2012г.-20.10.2016г.;

4./ 785,45 лева – такса за закъснение за периода от 20.01.2007г. до 17.05.2007г.

5./ 770,29 лева - разноси по делото,

за които суми е издаден изпълнителен лист от 28.06.2007 год. по ч.гр.д. № 4411/2007 год. по описа на РС,-В, въз основа на който е образувано изп.дело № 66/2007г. по описа на ЧСИ З. Д., рег. № *** на КЧСИ, район на действие – В окръжен съд.

Сочи се, че изпълнителният лист е издаден на основание чл. 237 и чл 242-249 от ГПК /отм./ въз основа на подлежащо на изпълнение определение от 28.05.2007г. по ч.гр.д. № 4411/2007год. по описа на ВРС, VII състав, без да се е развивало впоследствие исково производство по реда на чл. 250 ГПК /отм./. Поддържа се, че въз основа на изпълнителния лист – на 09.07.2007 год. срещу ищеца е било образувано изпълнително дело, а именно – изп.дело № 66/2007г. по описа на ЧСИ З. Д., рег. № *** на КЧСИ, район на действие – В окръжен съд. Молбата за образуване на делото била подадена от „БАНКА, ЕИК *****, на 09.07.2007г., като със същата е възложено на съдебния изпълнител да извършва действията по чл. 18 ЗЧСИ.

Изложена е фактическа обстановка за движението на изпълнителното дело, като са описани извършени изпълнителни действия и деловодни дейности, извършени от съдебния изпълнител.

Твърди се, че вземанията са недължими поради следните факти (включително изтекла погасителна давност), настъпили преди и след издаване на изпълнителния лист: Липса на правовъзникващи факти, обуславящи възникване на вземанията –липса на валиден договор за кредит за посочения в изпълнителния лист размер, евентуално -наличие на неравноправни и нищожни клаузи, неоснователно едностранно изменение на лихвения процент, непредоставяне на задължителната по закон информация на потребителя, неизпълнение от страна на Банка *** на задълженията ѝ по сключения договор и др.; Наличие на правопогасяващи факти, а именно – изтекла погасителна давност –5 годишна за главницата и 3 годишна за всички периодични вземания, в това число законни и мораторни лихви.

Изложени са теоретични постановки относно извънсъдебните изпълнителни основания по ГПК(отм.), действието на издадения изпълнителен лист, приложението на Постановление на Пленума на Върховния съд № 3/1980г., изпълнителните действия, годни да прекъснат давността, както и спирането и прекъсването на същата

Твърди се, че изпълнителното производство е перемирало още преди постановяване на ТР 2/2013г. на ОСГТК на ВКС, а към настоящия момент всички вземания са погасени по давност.

Претендират се разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответната страна е депозирала писмен отговор, с който исковата молба се оспорва. Сочи се, че Ж. И. Й. е признал изцяло задължението си, като в тази връзка 12.11.2021г. е сключил споразумение с дружество ФИРМА“ ЕООД, за погасяване на задължението. В споразумението е подробно е описан произходът на задължението по основание и размер от една страна, а от друга е посочена изричната воля на ищеца, че същия на основание чл. 113 ЗЗД упражнява правото си на отказ от последиците по чл. 110 и чл. 111 ЗЗД, настъпили до датата на подписване на споразумението.

Твърди се, че вземането е установено с влязло в сила съдебно решение, поради което според чл. 117, ал. 2 от ЗЗД давностният срок е петгодишен. Поддържа се, че е налице процесуална активност на кредитора, с която е поддържана висящността на изпълнителния процес с регулярни искания за прилагане на нови изпълнителни способы. Сочи се, че новите постановки, обективирани в т.10 от ТР 2/2015г. на ОСГТК на ВКС започват да се прилагат от 26.06.2015г., за напред.

Претендират се разноски.

Като прецени събраните по делото доказателства, съдът намери от фактическа и правна страна страна следното:

Ищецът Ж. И. Й. и „Банка *****“ ЕАД са били страни по ч.гр.д. №4411/2007 г. на Районен съд-В- производство за издаване на изпълнителен лист въз основа на извънсъдебно изпълнително основание по чл. 237, б. „в“ от ГПК (отм.) На 28.06.2007 г. е издаден изпълнителен лист в полза на „Банка *****“ ЕАД за сумата от: 14 128,83 лева, представляваща неиздължена част от задължението по договор за кредит за текущо потребление от 20.01.2006г., сумата от 850.28 лева – договорна лихва за периода от 19.01.2007 г. до 17.05.2007 г., сумата от 785,45 лева, представляваща такса за закъснение за периода от 20.01.2007г. до 17.05.2007г., ведно със законната лихва върху главницата от 14 128,83 лева, считано от датата на завеждане на молбата в съда- 17.05.2007 г. до окончателното изплащане на задължението на основание чл. 86 от ЗЗД, както и сумата от 770.29 лева, представляваща направените по делото разноски на основание чл. 64, ал. 1 от ГПК(отм.).

По молба на вискателя „Банка *****“ ЕАД от 09.07.2007 г. е образувано изп.дело 2007***0400066 по описа на ЧСИ 3. Д.. С молбата е възложено на съдебния изпълнител да

извършва всички действия по чл. 18 от ЗЧСИ.

На 21.09.2007 г. е наложена възбрана на недвижим имот, собственост на длъжника-място с площ 600 кв.м., попадащо в зона на земеделско ползване извън регулацията в землището на гр. В, кв. Г в местност „БС“, представляващо имот с пл. №1111, при граници на имота №1111, път и гора, подробно описан в нот. акт №***, том ***, дело №****/1996 г. на Нотариус ОС.

На същата дата е наложен заповор на собствен на длъжника лев автомобил- „МГ“ с рег. №ДКН.

На 08.10.2007 г. е наложена възбрана на недвижим имот, собственост на длъжника-нива в местността „Ланджата“, четвърта категория с площ 5.799 дка, съставляващ имот №****по влезлия в сила план за замеразделяне на землище на с. Падина, подробно описан в договор за доброволна делба парт. №*****, вписан на 06.07.1999 г., том V, №****, вх. рег. №****при ВРС.

На 25.09.2008 г. е извършен опис на недвижимо имоти, собственост на длъжника- имот №*****. На 29.09.2008 е извършена оценка на същия имот. На 14.11.2008 г. е насрочена и публична продан на същия имот. Същата не е проведена, тъй като не е била разгласена по см. чл. 487, ал. 3 ГПК и е насрочена за 12.12.2008 г. Поради неспазване на местната подсъдност проданта е отменена. Същата е насрочена отново за 28.04.2009 г.

С молба от 17.06.2010 г. „ФИРМА“ ***е поикскало да бъде присъединен като вискател по изп. дело, легитимирайки се с като частен правопримник на „Банка ***** ЕАД по договор за прехърляне на вземания от 21.12.2009 г.

С молба от 22.03.2011 г. вискателят „ФИРМА“ **** е поискал от съдебния изпълнител да се наложи заповри и възбрани.

С молба от 03.06.2011 г. вискателят „ФИРМА“ **** е поискал от съдебния изпълнител да насрочи дата за опис, оценка и публична продан на движими вещи- собственост на длъжника.

С молба от 19.11.2021 г. длъжникът Ж. И. Й. е депозирал пред съдебния изпълнител молба, с която е представил сключено споразумение между него и ФИРМА“ ЕООД, ЕИК *****. Същото е са дата 11.12.2021 г. и е представено и по настоящото дело в препис от ответника „ФИРМА“ ООД с отговора на исковата молба, като е налично и по изисканото и приложено изпълнително дело.

Споразумението е сключено между ФИРМА“ ЕООД, ЕИК ***** и Ж. И. Й., ЕГН:*****. Страните се съгласяват доброволно да уредят отношенията си във връзка с неизпълнено от страна на длъжника парично задължение като кредиторът се задължава в зависимост от договорения срок за погасяване на задължението и съгласно условията на настоящото споразумение да опрости част от задължението на длъжника, описано в чл. 2 от настоящото споразумение. Съгласно чл. 2 и чл. 3 от същото длъжникът има задължение към кредитора, което към датата на подписване на споразумението не е погасено и към 11.11.2021 г. същото възлиза на обща стойност от 35 264.9 BGN /тридесет и пет хиляди двеста шестдесет и четири лева и деветдесет стотинки/. Посочено е, че задължението на длъжника произтича от Договор за кредит от дата 20.01.2006 г., сключен с „Банка ***** ЕАД. Посочено е, че на 29.12.2009г. е сключен договор за цесия между „Банка ***** ЕАД и „ФИРМА“ ООД, по силата на който „Банка ***** ЕАД (като цедент) цедира вземането си (ведно с всички принадлежности на вземането) на „ФИРМА“ ООД (като цесионер). Посочено е, че вземането още веднъж е цедирано от цедента „ФИРМА“ ООД на цесионера ФИРМА“ ЕООД с договор за цесия, влязъл в сила от дата 29.02.2016 г. Сочи се, че към 11.11.2021 г. задължението възлиза на стойност 35 264.90 BGN, а по задължението има изпълнително дело №00066/2007 г. по описа на ЧСИ З. З. Д., при Камарата на ЧСИ, с район на действие Окръжен съд - В.

Съгласно чл. 4 от споразумението с подписване на същото споразумение длъжникът признава задълженията, описани в чл. 3, по основание и размер и се задължава, считано от датата на подписване на това споразумение да погаси задълженията си с еднократно плащане на сумата от 35264.9 BGN до 03.12.2021 г. по посочена банкова сметка ФИРМА“ ЕООД.

По изпълнителното дело самият длъжник Ж. И. Й. е представил уведомление от „ФИРМА“ ООД за извършената цесия на вземанията, произтичащи от Договор за кредит от дата 20.01.2006 г., сключен с „Банка *****“ ЕАД от „ФИРМА“ ООД на ФИРМА“ ЕООД.

С молба от 23.03.2022 г. ФИРМА“ ЕООД се е легитимирало пред съдебния изпълнител като цесионер на вземанията по изпълнителното дело №66/2007 г. и е поискало прекратяване на делото.

С разпореждане от 25.05.2022 г. изп. дело е прекратено на основание чл. 433, ал.1, т. 8 ГПК.

По делото е постъпила молба от адв. Е. М. Г., с която се сочи, че Ж. И. Й. е починал на 07.12.2022 г., с която са представени акт за смърт и удостоверение за наследници.

С протоколно определение от 13.12.2022 г. съдът на основание чл.230 ал.1 ГПК е конституирал на мястото на Ж. И. Й.:

- С. Ж. Й., ЕГН ***** – син,
- Д Ж. Й., ЕГН ***** – син и
- И. Ж. Й., ЕГН ***** – син.

Исковата молба е оставена без движение и е указано на новоконституираните ищци в 7-дневен срок да обусловят правния си интерес от предявяване на иска срещу „ФИРМА *****“, като вземат предвид, че по приложено по делото изпълнително производство, наследодателят им е депозирал сключено споразумение с „ФИРМА“ в което последното дружеството се легитимира като цесионер на вземанията на „ФИРМА *****“, както и е приложено уведомление за извършената цесия.

С нарочна молба от 16.01.2023г. ищите твърдят, че е налице правен интерес от насочването на иска срещу „ФИРМА *****“, като сочат, че няма акт на съдебния изпълнител за прекратяване на делото спрямо първоначалния вискател и конституиране на новия цесионер, както и, че самото уведомяване чрез споразумението е негодно да породи правен ефект, доколкото не е по реда на чл. 99, ал. 3 ЗЗД и не е извършено по предвидения в закона ред. Въпреки това се предявява иск със същият петитум и срещу ФИРМА“ ЕООД, ЕИК *****.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.124, ал.1 ГПК, всеки може да предяви иск, за да възстанови правото си, когато то е нарушено, или за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право, когато има интерес от това. Съгласно чл.439 ГПК, длъжникът в изпълнителното производство може да оспори вземането, предмет на изпълнението, когато основава иска си само на факти, настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

Разпоредбата на чл. 439 ГПК предвижда защита на длъжника по исков ред, след като кредиторът е предприел изпълнителни действия въз основа на изпълнителното основание. Законодателят е уредил защитата на длъжника да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

Наличието на процесуална легитимация е положителна процесуална предпоставка,

обуславяща надлежното упражняване на правото на иск, за която съдът следи служебно през цялата висиящност на процеса. Като предпоставка за допустимост на процеса, процесуалната легитимация е обусловена и трябва да се преценява с оглед твърденията на ищеца, изложени в исквата му молба.

Ищецът отрича правото на принудително изпълнение на ответника „ФИРМА“ ООД, /*****. Следва да се отбележи, че към датата на предявяване на исквата молба – 13.07.2022 г. изпълнителното производство вече е било прекратено. По същото обаче още към 19.11.2021 г. първоначалният ищец Ж. И. Й. сам е приложил уведомление до него за извършена цесия между „ФИРМА“ ООД, /***** и ФИРМА“ ЕООД.

С уточнителните молби се оспорва единствено валидността на споразумение, сключено между първоначалния ищец и ФИРМА“ ЕООД, ЕИК *****. Същото с дата 11.12.2021 г., но не и настъпилото прехвърляне на вземането от страна на „ФИРМА“ ООД, /***** към ФИРМА“ ЕООД.

Разпоредбите на чл. 99, ал. 3 и ал. 4 ЗЗД относно действието на цесията спрямо длъжника имат материалноправен характер. С цесията кредиторът прехвърля вземането си на трето лице. За да е налице сключен договор за цесия и вземането да премине върху третото лице е достатъчно постигане на съгласие между него и кредитора. Приемането на цесията от длъжника и неговото участие при сключването на договора не е необходимо. За да породи действие по отношение на длъжника, цесионният договор следва да му бъде съобщен от предишния кредитор - чл. 99, ал. 3 и ал.4 от ЗЗД. Установеното в чл. 99, ал. 3 и ал. 4 от ЗЗД задължение на цедента има за цел да обвърже длъжника с договора за цесия и да го защити срещу ненадлежно изпълнение на неговото задължение. Уведомяването създава достатъчна сигурност за длъжника за извършената замяна на стария кредитор и гарантира точно изпълнение на задължението му спрямо лице, легитимирано по смисъла на чл. 75, ал. 1 от ЗЗД. Това не означава, че предишният кредитор няма право да упълномощи новия кредитор да извърши съобщението до длъжника, като негов пълномощник, каквото е налице в настоящия случай. Съгласно разпоредбата на чл. 36 от ЗЗД представителната власт възниква по волята на представлявания, като нейният обем се определя според волеизявлението на упълномощителя /чл. 39 от ЗЗД/ и не са предвидени никакви изрични ограничения посредством императивни правни норми на тази власт, свързани с уведомяването за цесията. По силата на принципа за свобода на договаряне няма пречка старият кредитор да упълномощи новия за извършване на уведомлението. Това упълномощаване не противоречи на целта на разпоредбите на чл. 99, ал. 3 и ал. 4 от ЗЗД. Предвид изложеното, установеното в чл. 99, ал. 4 от ЗЗД задължение на цедента да съобщи на длъжника за извършеното прехвърляне на вземането има за цел да защити длъжника срещу ненадлежно изпълнение на неговото задължение, т.е. срещу изпълнение на лице, което не е носител на вземането. Ненадлежното уведомяване или липсата на такова, за прехвърляне на вземането, би имало значение, само при условие, че ответникът е платил своето задължение по договора за кредит.

Предвид наличието на представени именно от ищеца доказателства за притежавано от трето лице -ФИРМА“ ЕООД, качество на кредитор/взискател към него още преди предявяването на иска, преценката за настъпило валидно правоприемство, обуславящо пасивната легитимация на цесионера ФИРМА“ ЕООД, може да се извърши в настоящото производство. Така съдът приема, че единствено последният цесионер - ФИРМА“ ЕООД може да бъде надлежен ответник по предявения иск по чл. 439 ГПК. Обратното, посоченият от първоначалния ищец като първоначален ответник „ФИРМА“ ООД, /***** не е пасивно легитимиран и производството спрямо него следва да бъде прекратено.

Съдът отчита, че едва с молба от 16.01.2023 г. новоконституираните ответници са насочили претенцията си към ФИРМА“ ЕООД. Същата следва да бъде разделена за

разглеждане в отделно производство, тъй като представлява предявен нов иск.

Мотивиран от горното и на основание чл. 130 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гражданско дело № 38026/2022 г. по описа на Софийския районен съд, 46 състав.

ДА СЕ ДОКЛАДВА на председателя на I Г.О. молба с вх. №10906/16.01.2023 г. за образуване на ново гражданско дело по предявения от С. Ж. Й., ЕГН *****, Д Ж. Й., ЕГН ***** и И. Ж. Й., ЕГН ***** срещу ФИРМА“ ЕООД, ЕИК *****, иск с правно основание чл. 439 ГПК във вр. чл. 124, ал. 1 ГПК.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Софийски гра****и съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____